

všechno najednou; třeba začít s nejnútnejším, čímž se umožní vývoj další a usnadní vývoj organický. Poukazuje k tomu, že

3. demokratická rovnost vylučuje všeliké vykořisťování a panství třídní. Co zvlášť naléhavé vyznačeny

4. nutné zásobování v přechodné době;

5. starost o národní obranu ve smyslu ideálů Fügnerových a Tyršových.

Veškerá činnost v naší republice ve všech jakýchkoli odboch musí dít se za nejpřesnějšího pořádku. Zkrátka: Vrchol poselství presidenta československé republiky obsažen v opět-ném napomínání ku zachování pořádku i na dále za všech okolností.

J. H.

DENNÍK.

Organisace notářů v republice Československé. Rakouský spolek notářů (oesterreichischer Notarenverein) se rozšířel a na místo něho ustavil se ve Vídni německo-rakouský spolek notářů (Deutsch-Oesterreichischer Notaren-Verein), jehož ustavující valná hromada odbývala se dne 15. prosince 1918. Následkem toho nastala potřeba zvláštní organisace českých notářů, kteří dosud namnoze byli členy rakouského spolku notářů. Proto svolána v Praze ku dni 29. prosince 1918 ustavující valná hromada spolku notářů československých čili z celé oblasti Československé republiky, již se účastnili četní notáři z Čech, Moravy i Slezska. Ze slovenských notářů nedostavil se ani jeden, ježto všech 47 notářů na Slovensku jest prý národností maďarské. (Pravou příčinou bude, že jsou dosud pod tlakem vlády maďarské, jež je právě překřtila na místě »královských uherských notářů na uherské »státní notáře.) — Valnou hromadu zahájil a řídil p. JUDr. Karel Batěk, předseda notářské komory pražské. Schůzi počil návštěvou ministr spravedlnosti JUDr. Frant. Soukup, byv uvítán předsednictvem. Presidentum republiky a ministerstva zaslány pozdravné telegramy. Po referátech přednesených pp. notáři Drem Batkem, Drem Kreimlem a Drem Čulíkem usneseno založení a ustavení spolku notářů republiky Československé, dále vydávání měsíčníku jako odborného orgánu spolku a zvoleno konečně představenstvo a sice za předsedu Dr. Karel

A tu na sjezdu jsou přece a účastní se debat též právníci, a advokáti a odborníci! — Máme za to, že jest to jejich svatou povinností, aby poučil svoje soudruhy o tom, zdali lze se nadít splnění všech těch reforem v dozírné době — i když by k tomu byla plná ochota! — Další kritiky úmyslně se zdržujeme.

Batěk, za místopředsedy not. Dr. Kreiml v Praze, Ant. Tesař, president komory brněnské, Edvard Pinz, president komory chrudimské, za jednatele Dr. Čulík, za pokladníka Dr. Schaefer a ostatní pp. členové výboru.

K reformě soudnictví. V ranním čísle Nár. Listu z 27. prosince 1918 domáhá se nepodepsaný soudce v zaslánu »K otázce úřadnické« úlev pro soudce, jichž by prý pak mohlo býti méně a o lepším platu více neodvislých. Nehledě ke včasnosti problému dnes, kdy v důsledcích potřeby četných soudců českých pro ústředny mladé republiky, pro nejvyšší naše soudy a last, but not least pro četná území, zvláště slovenská, nastati může nedostatek spolehlivých sil vítám vřele každé volání po z k o n o m i č t ě n í s o u d n i c t v í. Je to stará moje vášeň, jež mi znovu a znovu tiskla péro do ruky, když jsem viděl, čím vším je se zabývá u nás soudci, tehda ještě rakouskému, neméně však i jak se plýtvá u nás časem, jinde tolik ceněným, a arci i jak se zaměňuje vysedání v kanceláři za pili skutečnou a slovná přítěž za zralost judicia, pokud obojí není přímo maskou.

Než k věci. I když mají civilisté také nejednu bolest komu na př. se líbí řízení o doplnění knihy pozemkové? a více méně celé t. zv. soudnictví mimosporné, tak málo soudci svědčící a zvláště na okrese zatížené správou chudinskou, finanční a kdo ví, jakou ještě nechybím snad tvrzením, že justici trestní, posledními reformními pracemi téměř nedotčené, dostalo se přece jen péče poměrně nejmenší. Snad právě proto by se počítala úspora zde ještě nejznatelněji. Především arci tak rozdílně přijímaným rozšířením pravomoci samosoudcovy a snížením počtu členu v senátech na 3. Další úsporou bylo by v odvolacích senátech (přestupkových) upuštění od písemných výtalů (výpisů) ze spisu I. stolice i od koncipování rozsudku potvrzujících »ze správných důvodu« či s malou odchylkou kde by postačilo razítko! Vubec bylo by třeba podrobné novely č. II. na úlevu soudům trestním: Přesunu dalších úkonu na kancelář soudní až do té úpravy svědečného a lepení kolku. Zavedení účelných vzorců pro trestní oznámení.*) Zjednodušení u vedení vykonaných trestu v patrnosti (proč u dvou úřadů?) a u vedení rejstříku trestních (jednodušších a s poučením na předešlý, jež by vedlo správce bezpečně a jednotně). Hlavně však co do protokolování**) a konceptu rozsudků - nač se na př. psáti s rozsudkem dle § 259 č. 2 tr. ř. (u urážek na cti) sprošťujícím? (Ne-

*) Ekonomické droby. Právník 1918. str. 41.

**) I b i d e m str. 73.